

מתחברים לתורה ויהדות בשביל הנשמה

שלוסלם

זחן לפרוש כנף

1196

עלון פרשת כי תצא י"ג אלול תשפ"ה | 6 בספטמבר 2025

"לא יהיה לך בביתך
איפה ואיפה"

תהיה אותו אדם מבכנים ומבחוץ!
(עפ"י רבי שלמה מטשורטקוב)

העלון מופץ למנויים בלבד

להצטרפות כמנויים: 02-5022881

או שלחו מייל לכתובת: sh5022881@gmail.com

כבוד מדומה

רוני לב

ברחוב שליו ויוקרתי בשלושה בתים נפרדים בעלי חצר משותפת, גרו בשכנות גנן חביב וחייכן, צייר מפורסם ושאפתן ופרופסור לכימיה שחצן במיוחד. היחסים בין הפרופסור החשוב ובין הצייר המצליח היו מתוחים ותחרות סמויה התנהלה ביניהם באופן תמידי. הגנן שימש בקביעות כמתווך ביניהם. הגנן דאג לניקיון ולטיפוח של החצר המשותפת שהזנחה בקביעות על ידי השכנים ודאג לגבות מהם את דמי התחזוקה השוטפים.

באחד הבקרים כשהפרופסור היה בדרכו למסור הרצאה מצא את הגנן עובד בחצר המשותפת. הפרופסור חיך בעוגג. 'כנראה הגנן כבר הבין שפרופסור חשוב כמוני צריך לגור בבית עם חצר מטופחת' חשב. "תודה רבה לך" הודה לגנן שניגב את מצחו המיוזע "אני מעריך את העבודה שלך למעני, חזית הבית צריכה להיות מספיק מרשימה בשביל סטודנטים שבאים אלי" הגנן בתגובה חיך חיוך קטן וקיבל בברכה ערמת שטרות מגוהצת שהושיט לו הפרופסור. "זה על המסירות שלך" אמר הפרופסור והלך לדרכו.

לא עבר זמן רב מאז צאת הפרופסור והצייר יצא אל החצר בדרכו לתערוכה גדולה של ציוריו. כשראה את הגנן עובד בגינה הוא נעצר ושרק בהתפעלות. "תודה רבה לך שככה אתה חושב עליי!" אמר "בדיוק תכננתי לבקש ממך לעצב את הגינה, אתה יודע באים אלי הרבה לקוחות, הם צריכים לראות חצר יפה שתכבד אותי בהתאם למעמד!" הוא חיטט בתיק שלו והוציא כמה שטרות מקומטים "זה בתור ההתחלה..." הוא הגיש את הכסף לגנן והלך.

הגנן המשיך לעבוד בגינה כשחיוך קטן מרחף על שפתיו כל הזמן. יום

אמר לפרופסור המאוכזב "וגם לא לכבודך" אמר לצייר. "השקעתי בחצר שלכם, מכיוון שהמיקום של הבית שלכם הוא מרכזי והשקעתי בחצר כדי לייצר פרסומת מושקעת עבור שירותי הגינון שלי!" אמר בפשטות והראה להם שלט עץ קטן שהיה תלוי מחוץ לשער החצר שלו.

בשלט היה כתוב המספר של הגנן, והוא הפנה מתעניינים לראות את החצר היפה כדוגמא.

"לכבודך???" החצר היפה הזו טופחה לכבודי!"

הצייר והפרופסור שתקו במבוכה. לאחר רגע ארוך העז הצייר לשאול: "והפרסומת... היא באמת עבדה?" הגנן הביט בהם לרגע במבט תמה ואז התחל לצחוק. "הפרסומת עבדה הרבה יותר ממה שחשבת! שניכם כבר שילמתם לי על הפרסומת שעשיתי לעצמי..."

אנשים רבים מסתובבים בעולם בתחושה שהכול מסתובב סביבם, וכל מה שמתרחש הוא בשבילם, ובהתאם לכך הם משקיעים זמן רב ולפעמים גם הרבה כסף ב'איך אני נראה', ו'איך אנשים רואים אותי'... אבל האמת היא, שכל אחד כל כך שקוע בעצמו, והם לא מעניינים באמת אף אחד. זהו רק דמיון ואשליה.

אין טעם ואין סיבה להשקיע בשביל שאחרים יעריכו, זה לא מועיל וזה לא משנה דבר. אבל אם האדם משקיע בדברים הנכונים, בעבודת מידות ובמעשים טובים, יש לכך השפעה גדולה ועצומה מאוד.

חושבים שאתם יכולים לכתוב סיפורים מעוררי השראה?

אנו מזמינים כותבים מוכשרים לשלוח לנו דוגמאות

לכתובת המייל: sh5022881@gmail.com

העבודה נגמר והגנן סקר את הגינה בסיפוק. הפרחים ששתל היו מרהיבים, מסודרים יפה בשורות, העצים שגזם הוסיפו מראה מטופח והצמח המטפס שעל הגדר, עבר טיפול מסור וכעת הוסיף הרבה יופי לחצר המשעממת.

במשך כמה ימים עבד הגנן בחצר המשותפת. כל פעם שראה אותו הפרופסור עובד, הוא הודה לו עמוקות, ולעיתים הוסיף כמה שטרות. הצייר נהג באותה הדרך, כאשר הוא ראה את הגנן עובד, היה טופח לו על הגב בידידות, מודה לו על המסירות, וגם הוא הוסיף מדי פעם שטרות. כאשר שניהם, גם הפרופסור וגם הצייר היו בטוחים שהגנן מבצע את העבודה למענם.

יום אחד בשעת ערב מאוחרת נפגשו הפרופסור והצייר. שניהם רצו לנוח בחצר המשופצת לאחר היום הארוך. הפרופסור ראה את הצייר מתרווח בכיסא שהוציא מהבית וחיך אליו בעליונות. "אתה נהנה מהחצר היפה שהגנן הנחמד שלנו טיפח לכבודי?" שאל. הצייר לא נשאר חייב "לכבודך?" הוא שאל בתדהמה מהולה בבזז "החצר היפה הזו טופחה לכבודי ולכבוד הלקוחות הרבים שמגיעים אליי אתה יודע בכמה הציורים שלי נמכרים?"

במשך דקות ארוכות התווכחו הפרופסור והצייר, כל אחד מהם טען בלהט שהחצר היפה טופחה לכבודו ובשבילו בלבד. לבסוף הציע הצייר: "בוא ניגש לביתו של הגנן, נפרוש בפניו את הטענות והוא יכריע בוויכוח!"

הפרופסור נענה להצעה והשניים ניגשו ביחד אל ביתו של הצייר. הצייר קיבל אותם בחיכוך הקטן והקבוע ובפליאה מסוימת, מכיוון שהיה נדיר היה לראות אותם ביחד. "לכבוד מי סידרת את החצר?" שאלו אותו הפרופסור והצייר. "לכבודי, נכון? אני שילמתי לך!" מיהר הפרופסור להוסיף. הצייר לעומתו קרץ לגנן והזכיר בתנועת יד את השטרות המקופלים.

החיך של הגנן התרחב "זה לא לכבודך"

תמונה מהפרשה

התמונה שלפניכם מסמלת פסוק מתוך פרשת השבוע
כתבו לנו לכתובת המייל: SH5022881@gmail.com
או שלחו למס' הטלפון: 02-5022881 ☎
תשובות למדור ניתן לשלוח בהודעה או מייל בלבד!

ותכנסו להגרלה על ספר 'מבט אל החיים' בכל שבוע!

זוכה השבוע: יהל אהרוני - רחובות

מנצח מראש

יעקב ששון

מאז ומעולם שאף סטיב להגיע לפסגה בכל תחום שעסק בו. עוד מילדותו שאף להתקבל ליחידת העילית של הצבא האמריקאי "אריות הים", שאלפי לוחמים חפצו מדי שנה להתקבל לשורותיה. מוניטין של לוחם ביחידה המיוחדת היה תמיד פותח דלתות ברשתות הבין העולמיות או בחברות פרטיות לחקירות ואבטחת אישים. לאחר סדרת אימונים קשים וסינונים קפדניים נותרים לבסוף ארבעים לוחמים בלבד שנכנסים ליחידה.

סטיב לא ויתר, ובנחישות רבה העפיל ועבר בהצלחה את עשרות סבבי האימונים. במשך עשרות סבבי האימונים התאמנו הלוחמים בהכשרה לשלל לוחמות ופעולות, שטח בנוי, אוויר, ים, קרב מגע, חילוץ והצלה, סייבר ורחפנים. כל הצלחה הסבה לו אושר וסיפוק מתמשך. הסבב האחרון שנמשך שלושה חודשים היה הקשה והארוך מכולם. תחילתו בסוג הלוחמה המיוחדת שפותחה ביחידה וסופו במבחנים מעשיים על כל סבבי האימונים.

את הימים הראשונים עבר סטיב בהצלחה. יום יום ביצעו הלוחמים מגוון משימות שבעיני אדם רגיל היו נחשבות לבלתי אפשריות, הן היו תובעניות ומסובכות בהרבה מהקודמות ורק הפכו לכבדות יותר ככל שעברו הימים.

סטיב הבין שהפעם לא יוכל להצליח ומצב רוחו הידרדר מאוד. הייאוש אכל אותו מבפנים.

חברו לחדר ג'ורדן, בחור חסון, כריזמטי ושקול, רצה לעזור לחברו לחזור

למסלול. היה ברור לו שהוא היחיד שיוכל להועיל לו כרגע.

יום אחד הבחין סטיב במכתב ליד מיטתו, חתום וכתוב בכתב ידו של מפקד היחידה. "סטיב", נכתב בפתק. "לאור הכישרונות והיכולות שהפגנת החלטתי לקבל אותך ליחידה עוד לפני כולם. אבל, למרות שהתקבלת, עליך להמשיך באימון ולסיים אותו בהצלחה יחד עם כולם. המפקד." סטיב קרא את המכתב שוב ושוב ולא האמין למראה עיניו, בעיניו עלו דמעות והוא חש שהוא מתמלא בכוחות מחודשים.

מאותו היום ואילך היה סטיב ללוחם המצטיין בכל האימונים. הוא הרגיש שההצלחה בידי, והדבר גרם לו להשקיע ביתר מרץ ונחישות בכל דבר שהוטל עליו. כעבור כחודשיים, הסתיימה ההכשרה ועשרות הלוחמים נקראו לטקס שיתקיים למחרת היום בו יוכרזו המתקבלים ליחידה.

כשנכנס סטיב לחדרו באותו לילה, הבחין במספר דפים שנפלו החוצה מארוננו של ג'ורדן, הוא הביט בהם ברפרוף ולפתע הוכה בהלם.

הדפים הכילו ניסיונות של ג'ורדן לחקות את כתב ידו וחתימתו של המפקד, חלקם היו טיוטות למכתב בו הודיע לו 'המפקד' שהתקבל. פתאום הכל התברר לו בבת אחת. בתחילה זעם על המתיחה שעשה לו ג'ורדן אולם במחשבה שניה התמלא ברגשות תודה לג'ורדן שנתן לו זריקת מרץ להמשיך ולהשקיע באימונים עד לרגע שבו הוא יתקבל לסיירת המובחרת.

סטיב החליט שלא לגלות לג'ורדן על הגילוי עד לאחר הטקס. הוא החזיר את הדפים למקומם ושמר על פה חתום.

עשרות החיילים החסונים הקשיבו בדריכות למפקד שקרא בקול את שמות הלוחמים שעברו את סדרת האימונים המפרכים של הקורס לקראת טקס הקבלה לסיירת 'אריות הים'. סטיב הוכרז הראשון, היה ברור

לכולם שהוא יתקבל לאחר הנחישות שהפגין. המפקד המשיך בהקראת השמות וכשסיים ללא שהקריא את שמו של ג'ורדן, עננה נפלה על פניו של סטיב. הוא החליט שהוא לא מוותר ועליו להילחם על ג'ורדן שעשה בשבילו את המאמץ להתקבל לסיירת.

**”אם הוא לא
נכנס, אני נשאר
בחוץ!”**

סטיב נעמד לצידו של ג'ורדן וקרא למפקד: “אני כאן איתו, ואם הוא לא נכנס, אני נשאר בחוץ!” עשרות הנוכחים הוכו בתדהמה. סטיב סיפר על הקושי בסבב האימונים האחרון, על ההודעה שהוא מתקבל שנתנה לו כוח להצליח, ולבסוף על הגילוי. כשסיים סטיב את סיפורו, נראתה הערכה על פניו של המפקד הקשוח. הוא קרא לסטיב וג'ורדן, ומול צמרת המפקדים ועשרות הלוחמים אמר: “כבר עשרות שנים אני מאמן ומפקד על

היחידה. מעולם לא קיבלתי לוחם לא על סמך כישורי הלחימה שלו, אבל כאן אני חושב שהגיע הזמן לצאת מגדרי ולקבל את ג'ורדן לסיירת הנבחרת רק בגלל היכולת שלו לדאוג לחבר שלו כדי שיגיע לפסגת ההצלחה!”

רעם של מחיאות כפיים נשמע מתוך הלוחמים המופתעים, ואפילו על פניהם של המפקדים הקשוחים, נראו הנהוני הסכמה ואותות הערכה. וכך קיבל גם ג'ורדן את סיכת הסיירת בזכות הדאגה שלו לחברו לצוות...

הפרשה פותחת במילים - “כי תצא למלחמה על אויבך”. האמונה בהצלחה והביטחון העצמי הם תנאי מוקדם לניצחון. יציאה למלחמה דורשת אומץ ובטחון עז ביכולת שלך לנצח. וכאשר האדם יוצא למלחמה, ובעיקר המלחמה הפנימית על היצר, נחוש ובטוח שהוא מסוגל, התוצאה תהיה “ונתנו ה' אלוהיך בידך”, הוא אכן ינצח. כי עצם ההסכמה לצאת למלחמה מעידה על היכולת לנצח.

חייבים לדבר על אהבה (ג')

נדרשים לפחות אלף גיליונות כדי להקיף את הנושא האין סופי של "אהבה", נותרו לנו בסף הכול עוד 899 מדורים (😂)... והנה אנחנו ממשיכים בעוד כמה נקודות תמציתיות של אהבה, בתקווה שהדברים יאירו בתוכנו ויחלחלו למחשבות דיבורים ומעשים של אהבה.

מה זו לא אהבה?

ראשית כל אנחנו צריכים להתנתק מהגדרות חלקיות וחיזוניות שחדרו אלינו מבחוץ, והן בדרך כלל עושות עוול ל"אהבה", בגלל שהן מטעות ומקטינות אותה ומשאירות אותה ברובד מאוד שטחי וחיזוני שעליו אמרו חכמינו "בטל דבר - בטלה אהבה".

אהבה זה לא "רגש", זו גם לא "תחושה", ובטח לא "פרפרים בבטן" והתרגשויות מכל מיני סוגים.

כל אלו הם רק תופעות חיזוניות, דמיונות ומחשבות, "משלים" לאהבה הגדולה והשלימה, אך הם לא ה"דבר" עצמו, ולכן הם בדרך כלל לא מחזיקים מעמד לאורך זמן.

מהי כן אהבה?

ההגדרה העמוקה והמדויקת ביותר היא: **"תשוקה של ישויות נפרדות**

להתאחד. והאהבה היא בעצם ה"דבק" שנועד לחבר אותם. אולי בכמה מאלף הגיליונות הבאים נצליח להסביר את כל העומק שבזה, אבל בהבנה פשוטה אנחנו צריכים לזכור שאנחנו כבר "אחד", **כי הנשמות שלנו מחוברות**, והאהבה היא זו שמאפשרת לנו להתחבר מחדש למרות תחושת הפירוד.

כולנו באנו מן ה"אחד", **"הָלוֹא אָב אֶחָד לְכָלֵנוּ הָלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאֵנוּ..."** (מלאכי ב', י). כולנו חלקים של שלם אחד. רק שהמציאות שבה נבראנו בגופים נפרדים, גורמת לנו להרגיש מנותקים, גם אחד מהשני, וגם מהבורא. וזו הסיבה לכל הבעיות והצרות והייסורים שלנו.

האהבה היא הפתרון. וכל מי שרוצה באמת חיים טובים, ובוודאי מי שמאמין ב"תיקון עולם", נדרש לחקור את האהבה, ללמוד אותה, להבין אותה, וכמובן לפעול לגילוי האהבה.

מה הדרך לאהבה?

נשאר כאן טיפ קטן לאהבת הזולת, ובהמשך נרחיב על עוד דרכים לאהבה, אהבת הבורא ואהבת האדם.

המילה **"אהבה"** רומזת גם על הדרך לאהבה. **א-הבה**, המילה **"הבה"** בארמית משמעותה **"נתינה"**, הדרך הטובה ביותר להגיע לגילוי "אהבה" היא דרך הנתינה, וככל שאדם נותן יותר כך הוא אוהב יותר.

לתת, זה לאו דווקא כסף ורכוש, אלא כל מה שאפשר לתת ולעשות טוב למישהו אחר, **אפילו רק מילה טובה, אפילו רק חיוך.**

אבל בעיקר, זה לתת את הלב, את הרצון הטוב, את הנוכחות הפשוטה שבהקשבה מלאה מתוך הבנה שאני והשני אחד, אני רק צריך לרצות לגלות את זה.

והדבר הגדול ביותר שתוכל לתת, זה את עצמך.

הכר את האויב

הייתה לי נטייה לרכוש לעצמי חברים לא טובים, או אולי יותר נכון, לחברים לא טובים הייתה נטייה לרכוש את לבי, אולי בגלל שהייתי קצת תמים ולא מאוד מתוחכם. הם הצליחו להשפיע עליי ולגרום לי לעשות דברים שאחר כך התחרטתי עליהם מאוד.

היום אני הרבה יותר חכם, כמו שאמרו "אין חכם כבעל הניסיון", אני כבר יודע לזהות ולהריח אותם ממרחק, אני מתרחק מהם ולא נופל למלכודות שלהם. ולא רק זה, אלא שגם הצלחתי להציל נערים תמימים ולהרחיק אותם מהם שלא יעברו את מה שאני עברתי.

הפרשה נפתחת במילים: "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וְנִתְּנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבִי".

המלחמה הגדולה היא מלחמת היצר, שתמיד בא לפתות אותנו בדרכים חכמות ומתוחכמות, ומנסה לגרום לנו לחשוב שהוא רוצה בסך הכול לעשות לנו טוב. אבל אחר כך אנחנו מוצאים את עצמנו מצטערים ומתחרטים...

הדרך להינצל מהמלכודות הללו היא לפתח את החוש לזהות אותו, לדעת שהוא "אויב" ולא "אוהב". ואז להקדים אותו לפני שהוא מתקרב אלינו ולהיות מוכן למלחמה. לשמור על דריכות ועל ערנות גבוהה, ולא לאפשר לו להתקרב אלינו עם ההצעות המפתות שלו.

וכשאנחנו מזהים את האויב, זו תחילתו של ניצחון גדול.

בניה מסוכנת

שאלה מס'
859

יוסי החל בשיפוצים בדירתו בקומת הקרקע. כדי לאחסן חומרי בניה, הקיף בגדר ברזל חלק נרחב מהמדרכה הציבורית, והותיר פס צר של עשרות סנטימטרים בלבד למעבר הולכי הרגל. כעבור מספר ימים ניסה ראובן לעבור במדרכה עם עגלת ברזל כבדה. מאחר שהמעבר היה צר מדי עבור עגלתו, הסיר ראובן את הגדר כדי לפנות לעצמו מעבר רחב יותר.

כמה שעות לאחר מכן עברה באותו מקום אישה מבוגרת. עקב היעדר הגדר התפזר החצץ מחומרי הבניה על פני המדרכה. האישה החליקה על החצץ שהיה פזור על הרצפה ונחבלה.

השאלה: מי נושא באחריות הכספית לנזק שנגרם לאישה - יוסי שביצע את השיפוצים והקים את הגדר, או ראובן שהסיר את הגדר ממקומה?

מעיינים בספרים ולומדים לפסוק הלכה או משפט: שולחן ערוך 'חושן משפט' סימן תי"ז והאם מותר לו להוציא את הפסולת לרשות הרבים. סימן ת"י בדין: 'עשה בור וכיסהו' וסימן שע"ט בדין 'משבר ויוצא'.

תשובה לשאלה 'צימר בטעות' (שאלה 858)

תקציר השאלה השבועית: שקד הזמין צימר באחד המושבים בצפון לשהייה של יומיים והסביר לבעלת הצימר שהוא מתכוון להגיע בשעת לילה מאוחרת. היא מסרה לו את הכתובת הנכונה ואמרה שהצימר יישאר פתוח עבורו. שקד הגיע באמצע הלילה ולאחר חיפושים מצא את הכתובת, נכנס לצימר ושהה שם במשך יומיים שלמים. רק לאחר היציאה התברר שבטעות נכנס לצימר השכן הסמוך. כעת נוצר מצב מורכב: בעלת הצימר שהזמין אצלה דורשת תשלום מלא, שכן סגרה עבורו את התאריכים הרצויים ולא יכלה להשכיר לאחרים. בעלי הצימר שבו שהה בפועל דורשים אף הם תשלום, שכן הוא נהנה מהשירות שלהם ללא הזמנה מוקדמת. שקד לעומת זאת טוען שאינו חייב תשלום לאף אחד. לא לבעלי הצימר שבו שהה - כיוון ששהה שם בטעות ובתום לב, ואף לא לבעלת הצימר המקורית - מאחר ולא נהנה משירותיה כלל. האם לדעתכם שקד צודק בטענותיו?

תשובה בקצרה: שקד חייב לשלם לבעל הצימר שבו ישן בפועל ולגבי התשלום לצימר שהזמין מראש עיין בתשובה בהרחבה.

המושג ההלכתי: זה נהנה וזה חסר

תשובה בהרחבה: ראינו בהלכה שכל מי ש'נהנה מחצר חברו' כמו למשל שהתגורר בה ללא רשותו, כדי לחייב את אותו אדם שהתגורר בחצר שלא ברשות צריך שהחצר עצמה תהיה עומדת להשכרה והבעלים אכן מחפש להשכיר אותה שאז ניתן להגדיר את המקרה הזה מבחינה הלכתית 'זה נהנה וזה חסר', שכעת בגלל שהוא מתגורר באותה חצר, הבעלים אינו יכול להשכיר אותה. אבל אם החצר הזאת אינה עומדת להשכרה, הדבר נקרא בהלכה 'זה נהנה וזה לא חסר', ואף על פי שאותו אדם נהג שלא כהוגן, עדיין לא ניתן לחייב אותו בתשלום. (שולחן ערוך 'חושן משפט' סימן שס"ג סעיף ו') דבר נוסף שלמדנו בהלכה הוא, שאם הבעלים הודיע לאותו אדם שפלוסל לחצרו שיצא ממנה והתרה בו והלה לא הקשיב לו ונשאר בחצר, הוא חייב לשלם לו על שהתגורר בחצר. (בעל ספר 'מאירת עיניים')

מה הדין במקרה שלנו? במקרה שהבאנו שקד היה זקוק לצימר לשינה והרי סתם צימר עומד להשכרה, הרי שאנחנו טוענים שהבעלים אומרים כביכול לשקד 'אין לך רשות להיכנס לצימר ללא תשלום'. וכיוון שהוא נכנס והתגורר לו למספר ימים, אף על פי שנכנס בטעות, הרי 'זה נהנה וזה חסר', ושקד חייב לשלם לבעל הצימר את המחיר המלא על הימים שהתגורר בו. ולגבי הצימר שהזמין מראש, הדבר תלוי האם התבצע 'קניין' בין הצדדים, שאז שקד חייב לשלם בניכוי שווי ההנאה מכך שהצימר לא התלכלך ושאר ההוצאות הרגילות כמו מים וחשמל שלא השתמש בהם. אבל מכיוון שלא היה בפועל 'קניין' ורק הזמנה טלפונית ושקד אכן טעה בתום לב במיקום הצימר, הרי הוא נחשב כאדם שרצה לשכור בית מחברו ונאנס שפטור מתשלום כפי שמבואר בהלכה. (סימן של"א בדברי הרמ"א ובעוד מקומות).

לראות את
ירושלים

באלול

כמיטב המסורת גם השנה:

סיורי סליחות מיוחדים מבית 'שלום לעם'
באווירת אלול מרגשת סביב ירושלים

שירה לצד
פייטנים ונגנים

קטעי
סליחות

סיפורי חיים
אישיים

החל מ"ח אלול 11/9/25 עד ערב יום הכיפורים
לא כולל מוצאי שבתות וימים טובים
מדי ערב בין השעות 20:00 - 23:00 ברחבת קבר דוד המלך

שלום לעם
זמן לפרוש כנף

להרשמה לקבוצות וארגונים:
058-7443747

לזהות את האויב

עופר, סטודנט צעיר ומבריק למדעי המחשב, קיבל הודעה מאדם שהציג את עצמו כ"סוחר אלקטרוניקה". הייתה זו הצעת עבודה קלה: ביצוע משימות מחשב פשוטות מהבית תמורת סכומים נאים. עופר - שלא חשד בדבר, הסכים.

המשימות הראשונות היו תמימות לחלוטין - למיין קבצים, לתרגם מסמכים טכניים קצרים. הכסף הגיע בזמן, והמשימות נעשו מורכבות יותר ויותר. בהדרגה, התבקש עופר להוריד תוכנה למחשב שלו ולגשת לאתרים מסוימים, לכאורה כדי לאסוף נתוני שוק. הוא לא ידע, אך כל לחיצה שלו על המקשים נרשמה, ופרטים אישיים שלו החלו לדלוף החוצה.

באחד הימים הוצע לו סכום עתק כדי "לבדוק אבטחת מידע" בחברות טכנולוגיה ישראליות. חשד התעורר בעופר: "זה נראה יותר מדי טוב מכדי להיות אמיתי". הנורות האדומות נדלקו אצלו והוא פנה לחבר שהיה מנהל אבטחת מידע בחברות ביטחוניות. החבר הסכים שהסיפור חשוד מאוד, ובפעולה משותפת הם הצליחו לחשוף כי מדובר במלכודת של מדינה עוינת שניסתה להפוך אותו בהדרגה למרגל. בתושייה ובתבונה הם הצליחו לחשוף רשת ריגול ענפה ומנעו נזק גדול.

השלב החשוב ביותר בכל מאבק הוא זיהוי האויב. כאשר אדם לא מזהה שמי שעומד מולו הוא בעצם אויב שבא להפיל אותו ולגרום לו לפעול

בצורה שתזיק לו בהמשך, הוא חשוף ופגיע. הוא עלול לתת אמון מוחלט במי שאסור לתת בו אמון, וליפול לתהומות שהוא עתיד להצטער עליהם מאוד. אך כאשר אדם מזהה שמדובר באויב, הוא כבר נמצא בעמדת ייתרון ויהיה לו הרבה יותר קל להביס את האויב ולא להתפתות להצעות נוצצות. וכל זה, חשוב ומשמעותי מאוד בעיקר במלחמה התמידית שיש לנו עם האויב שבתוכנו. היצר הרע.

הפרשה נפתחת במילים: **"כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וַיִּתְּנֶנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשִׁבִּיתָ שְׁבִייוֹ"**. חכמינו דרשו פסוק זה על מלחמת האדם ביצר הרע שבו שמבקש להפיל אותו בפח ולהרחיק אותו מן הטוב האמיתי עבורו.

ועל כך אמרו חז"ל **"יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלי הקדוש ברוך הוא עוזרו אינו יכול לו"**, והביאו על כך את הפסוק בתהלים: **"צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וַיִּמְבֹּקֵשׁ לְהָמִיתוֹ. ה' לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשָׁעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ"**.

מסביר ה'כתב סופר': המלחמה הפנימית מאתגרת מאוד, קשה להכניע את התשוקה והתאוה כשהיא מתפרצת, **ומה יכול האדם לעשות כדי שלא יכשל!?**

על כך אומרת התורה: **"כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ"**. המשימה העיקרית והחשובה ביותר היא לזהות שמדובר באויב ולשנס מותניים למלחמה. להביע רצון לדחיית סיפוקים ולניצחון על האויב הפנימי הזה.

ואם האדם עושה את חלקו, מזהה את האויב ומביע רצון שלא ליפול, התוצאה תהיה **"וַיִּתְּנֶנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ"**, העזרה ממרום תגיע, ובסופו של דבר האדם יקבל את הכוחות לגבור על היצרים שלו ולדבוק בטוב.

גבאי בתי כנסת,

רוצים לחלק את עלון 'שלום לעם' למתפללי בית הכנסת שלכם?

דברו איתנו, ותקבלו יותר עלונים במתנה!

למס' טלפון: 02-5022881 לכתובת: sh5022881@gmail.com